
Odpočívání v Ježíši v nebezpečných časech

By David Wilkerson

October 27, 2008 Po léta jsem varoval, že brzy přijde celosvětová ekonomická pohroma. Právě teď vidíme, že k ní na celém světě dochází. Upozoroval jsem, že křesťané budou trpět, že dojde k velkým ztrátám a strádáním, a to se již děje. Na velké množství drahých svatých na celém světě teď dopadá velký finanční a duševní stres.

Jakkoli jsou tyto věci strašné, na žádnou z nich bychom neměli zaměřovat svou energii a službu. Přesněji řečeno, měli bychom dál hlásat lásku Boha Otce a milost našeho Spasitele Ježíše k nám.

Vím, že životní styl Američana – vlastně životní styl lidí v každém prosperujícím národě – se brzy permanentně změní. Vím, že všechno se roztáhne a otřese. Ale když ráno vstávám, nestrachuji se: „Co budeme jíst? Co si oblékneme? Co bude s teplem, světlem, bezpečím?“ Ježíš nás varoval, abychom to nedělali.

Místo toho večer, když jdu spát, odpočívám v lůžce svého nebeského Otce. Faktem je, že já vím, že nejsem Bůh a že jen On sám řídí všechny tyto věci. Dělám prostě jen to, co dělal prorok Izaiáš: spoléhal plně na Hospodina. Tento prorok oznamoval všem lidem: „Člověka spoléhajícího na tělo ostříháš v pokoji; v pokoji, neboť v tebe doufá“ (Izaiáš 26:3). Bůh nemůže lhát.

Písmo jasně říká: máme být ve stěhu, napomínání a varování prorockými poselstvími, která přináší boží strážníci. Rovněž máme věnovat pozornost prorockým poselstvím zjeveným a potvrzeným v Písmu. Stručně řečeno, máme shromáždit všechny poznatky a zprávy o nadcházejících bouřích, abychom mohli upravit své srdce na cokoliv, čemu budeme čelit.

Nemáme dovolit strachu anebo úzkosti, aby stravovalo naše myšlení, ovládlo naše mysli nebo se zmocnilo našich srdcí. Temnota určitě přichází a soud je u našich dveří. Ale jako Boží lid nemůžeme dovolit, aby nám jakýkoliv mrak nebo temnota skryla to veliké světlo jeho zaslíbení lásky a milosti k jeho lidu. Musíme být velice dobře informovaní Božím slovem a jeho proroky, ale nemáme se prorockým zprávám věnovat tolik, že to ovládne naše životy.

Pán by byl moc rád, kdyby se to stalo. Ví, že nás nedostane do pochybností o Božím slově, pokud jde o Boží soud, tak se pokusí nás dostat do jiného extrému a dovést nás do strašlivé posedlosti mimořádně nebezpečnými časy.

Jednoduše řečeno, Satan teď chce okrást o veškerou naději tím, že teď bude stravovat zločinnými myšlenkami. Ale my nemůžeme pochopit nebo vyřešit budoucnost tím, že do nich budeme neustále zahloubaní. Ve skutečnosti se ti může stát, že zabudeš do strachu a utkvělých představ o hrozných událostech.

Apoštol Pavel nás uklidňuje tímto pokynem: „Dále pak, bratři, kterékoli věci jsou pravé, kterékoli poctivé, kterékoli spravedlivé, kterékoli čisté, kterékoli milé, kterékoli dobropověstné, jestli která ctnost, a jestli která chvála, o těch věcech přemýšlujte“ (Filipenským 4:8).

Jinými slovy: „Slyšeli jste všechna tato varování. Teď dbejte na to, co Boží slovo zjevuje a co říkají jeho strážníci. A nakonec upřete své myšlenky na Ježíše a jeho dobrotu.“

V době, kdy na celý národ všude kolem něj dopadal veliký Boží soud, Izaiáš dosvědčuje, že měl dvojité porci pokoje Stejně nádherná naděje, jakou měl v nebezpečných časech ve své době Izaiáš, je

dostupná i nám. Toto zaslíbení odpočinku se týká „všech, kdo spoléhají na Hospodina.“

Izaiáš byl přemožen tím, co viděl, že se kolem ve svítání děje. Ale Písmo ukazuje, že se těšil z velikého pokoje. Jak mohl dojít na místo takové pokoje se vším, co viděl? Existují pro to dva důvody:

Za prvé, když nad národem visel soud, připravený udeřit, byl Izaiáš v neustálém společenství s Bohem v modlitbě. „Také na cestě soudů tvých, Hospodine, očekáváme na tebe; ke jménu tvému a k rozpomínání se na tebe patří žádost duše“ (Izaiáš 26:8). Izaiáš byl připravený na všechno, protože se již „bez přestání modlil.“

Musím se tě zeptat: když udeří bouře, jdeš k Bohu v modlitbě, jako to dělal Izaiáš? Pokud ano, pak získáš sílu, protože tvoje mysl si zvyká upínat se k lásce tvého svrchovaného nebeského Otce, a On ti bez ustání zjevuje svou moc a povzbuzuje tě, že to zvládneš.

Není Boží vůlí, aby kterékoliv z jeho dětí čelilo nebezpečné době, která je před námi, s ochromujícím strachem. Pán skutečně netouží po tom, aby nás tato biblická proroctví a varování vydřela. Zde je velice jasně řečeno, jaké je v této věci Ježíšovo srdce: „Pokoj zřizuji vám, pokoj svůj dávám vám; ne jako svět dává, já dávám vám. Nermuťte se srdce vaše, ani strachujte“ (Jan 14:27).

V evangeliu Matouše Ježíš prorokoval o budoucích událostech ve světě, a znělo to hrozně. Mluvil o válkách, morech, zemětřeseních na různých místech. A varoval své posluchače: „Vydají vás v soužení, a někteří z vás budou dokonce zabiti. Rozmnoží se nepravost. Povstanou falešní proroci a mesiášové a mnohé podvedou.“

Později v Matouši Ježíš vysvětluje svoje důvody, proč na tyto katastrofické události předem upozorňuje. Říká, že nám ty věci pověděl, abychom, až uvidíme, že se dějí, v něho věřili.

Ježíš se nesnažil na nás uvalit břemeno strachu. Spíš prostě nechtěl, abychom byli překvapeni, až na nás strašné bouře udeří. Nechtěl, aby naše víra ztroskotala, až budeme náhle čelit neuvěřitelnému strádání a utrpení. Nejvíce ze všeho chtěl, abychom věřili, že existuje Pán, který je nad všemi těmi věcmi, Otec, který nás dost miluje, aby nás na ně upozornil, varoval nás a ve všem nás uchoval.

Izaiáš kázal v nebezpečných časech naději. Izaiáš se díval za všechny ty věci, které se děly, směřem k větší vizi, kterou mu Bůh dal. V této vizi viděl Izaiáš Pána, který přichází, aby svým dětem setřel slzy, odstranil jejich břemena a osvobodil je ze všech jejich vin a strachu.

„Pročež řekne v ten den: Až, Bůh náš tento jest, očekávali jsme na něho, a vysvobodil nás. On jest Hospodin, jehož jsme očekávali; plésati a veseliti se budeme v spasení jeho ... Sehtí i smrt u vítězství, a setře Panovník Hospodin slzu s veliké tváři, a pohanění lidu svého odejme ze vsí země; (nebo Hospodin mluvil)“ (Izaiáš 25:9, 8).

Tady je druhý důvod, proč se Izaiáš dostal na místo pokoje navzdory všem otřesům kolem. Říkal nám – vlastní věřícím ve všech dobách: „Vy, kdo žijete v opravdu posledním čase, můžete mít také tuto dvojitou porci pokoje. Odevzdejte se prostě děvotě v Pána, své Skále.“

„Doufejtež v Hospodina až na věky; nebo v Hospodinu, v Hospodinu jest skála věčná“ (26:4). „Až, Bůh silný spasení mé, doufati budu, a nebudu se strašiti; nebo síla má a píseň a spasení mé jest Bůh Hospodin“ (12:2).

Bůh má slovo naději pro tuto hodinu. Po mnoho měsíců jsem prohledával a studoval Písmo, prosil Pána, aby mi dal poselství naděje a povzbuzení pro tyto těžké časy. Můj duch volal: „Pane, prosím tě, promluv k mému srdci slovo pro tvé děti, protože jen ty máš slova věčného života. Jen Ty nám můžeš přinést v takových časech slovo útěchy.“

Duch svatý odpověděl na moji modlitbu a promluvil k mému srdci toto: „Dám ti jednoduché zaslíbení z mého Slova. A když mu opravdu podřídíš svůj život, provede tě to slovo každým a všemi nebezpečnými časy.“

Milovaní, vím, že jestliže se chopíme především tohoto verše, když mu budeme plně důvěřovat, bude pro nás každodenním mocným zdrojem víry. Zde je to zaslíbení, které mi Duch svatý ukázal:

„VÁŠ OTEC VÍ, ČEHO JEST VÁM POTŘEBÍ, PRVÉ NEŽ BYSTE VY HO PROSILI“ (Matouš 6:8).

Ve 12. kapitole Lukáše Ježíš vyjmenovává ty věci, o nichž říká, že náš Otec ví, že je potřebujeme. Tímto potřebami jsou, stručně řečeno, jídlo, pití a oblečení. „Protož pravím vám: Nebuďte pečliví o život svůj, co byste jedli, ani o tělo, čím byste se odívali ... A poněvadž trávu, kteráž dnes na poli jest, a zítra do peci uvržena bývá, Bůh tak odívá, čím více vás, ó malé víry?“ (Lukáš 12:22, 28).

Ježíš mluví o trávě, která je dnes hustá a zelená, ale zítra bude posečená. Připomíná nám, že jí dává život a pečuje o ni. Neodvažujme se myslet si, že se o naše potřeby stará méně než o trávu. On ví naprosto dokonale, co potřebujeme, zda jídlo, finance nebo oděv.

Ježíš dodává: „Nebo těch všech věcí národové světa tohoto hledají, Otec pak váš ví, že těch věcí potřebujete“ (12:30). Opět nám Ježíš připomíná: „Zde je všechno, co potřebujete vědět: váš nebeský Otec ví, jaké jsou vaše potřeby, On je již vyjmenoval.“

Moji hlavní myšlenkou je tebe: **BŮH VÍ, A TO JE VŠE, NA ČEM ZÁLEŽÍ.**

Bůh se nikdy nevzdá svého „malého stáda“. Ježíš slíbil: „Ale raději hledejte království Božího, a tyto všechny věci budou vám přidány. Neboj se, ó maličké stádce, neboť se zalíbilo Otci vašemu dáti vám království“ (Lukáš 12:31–32). Když mu budeme prostě a jednoduše věřit, náš Pán nám požehná vším, co potřebujeme.

Jestliže se obáváš o blaho své rodiny v nadcházejících dnech, mám pro tebe dobrou zprávu: Tvoje děti jsou Boží děti. A On se stará o své nejmilejší víc než ty. Ježíš ví přesně, co všechno potřebuješ, abys přežil.

ON VÍ O TVÉ POTŘEBĚ MÍT STŘECHU NAD HLAVOU. ON VÍ PŘESNĚ, JAKÝ JE TVŮJ ÚVĚR NA BYDLENÍ NEBO MĚSÍČNÍ SPLÁTKY HYPOTÉKY. ON VÍ KOLIK HLADOVÝCH KRKŮ MUSÍŠ NASYTIT, A ZNÁ MNOŽSTVÍ JÍDLA VE TVÉ SPÍŽI. MŮŽEŠ MU NAPROSTO DŮVĚŘOVAT, ŽE NAPLNÍ VŠECHNY TVÉ POTŘEBY, PROTOŽE ON SLÍBIL, ŽE TO UDĚLÁ.

Je tragedií, že mnoho lidí v nadcházejících dnech zahořkne, protože Bůh neodpoví na jejich modlitby, aby ochránil jejich současný životní styl. Mnozí nikdy nepoznali takové utrpení, kterému teď čelíme.

Ale Pán říká bohatým stejně jako chudým: „Neboj se o své pozemské bohatství. Dej mi kvalitní čas a věř mi. Já se postarám o všechny tvé budoucí potřeby. Budeš zaopatřen všemi nezbytnostmi, které potřebuješ, abys mohl existovat.“

Existuje jedna lekce, kterou se musí naučit a praktikovat každý vřícíV tuto chvíli se světové události pohybují tak rychle, že s nimi nikdo nedokáže držet krok. Právě když píše tato slova, ztratil americký trh cenných papírů miliardy. Důsledky těchto vřící jsou příliš hluboké a komplikované k prozkoumání.

Naše víra je zakotvena v tomto: NÁŠ NEBESKÝ OTEC NÁS ZNÁ – VÍ PŘESNĚ, CO POTŘEBUJEME A KDY TO POTŘEBUJEME – A PŘÁVĚ TEN FAKT, ŽE ON VÍ, JE DOSTATEČNÝM DŮKAZEM TOHO, ŽE JSME V JEHO PÉČI. ON SE Z NÁS TĚŠÍ A MY JSME SCHOULENI V JEHO NÁRUČÍ, ŽIVI A ZDRÁVI.

Daniel řekl o Hospodinu: „On zjevuje věci hluboké a skryté; zná to, což jest v temnostech, a světlo s ním přebývá“ (Daniel 2:22). Bůh ví všechno o temných dnech, které jsou před námi. A ví, že ani tato temnota nám nemůže zatemnit jeho tvář.

Opravdu, naši jasnou cestu skrze těžké časy nalezneme jedině v důvěře v Pána. On nás dnes volá, abychom měli prostou víru jako děti v jeho věrnost.

Držme svůj zrak na Ježíši. Věříme v jeho velikou lásku a péči o nás. „Všelikou péči svou uvrhouce na nás. Nebo on má péči o vás“ (1.Petr 5:7).